

For regeringen er der ikke nogen tvivl om, hvorledes kraftvarmefordelen skal placeres ved afgiftsberegningen. Denne vurdering bygger på det eksisterende regelsæt, således som det har set ud siden 1982. Regelsættet er to gange - i 1982 og i 1998 - blevet præciseret. Det gælder også i forhold til myndighedernes håndhævelse af reglerne, hvor der også har været gået fejl.

I forbindelse med kontrolaktionen blev det imidlertid konstateret, at der allerede var værker omfattet af bilaget til loven, som afsatte den producerede elektricitet til udefra givne priser uafhængigt af en kalkulation af omkostningerne henregnet til elproduktionen på værket. Dette ville, som det fremgår af ovennævnte bemærkninger, betyde at hele brændselsforbruget skulle belægges med afgift, og således også den del som kan henregnes til produktionen af elektricitet hvoraf der betales afgift af elektricitet. Da dette imidlertid ikke har været lovgivningens intention og da værkerne iøvrigt alle var omfattet af bilaget til loven, blev der i cirkulæret angivet en udfyldende fortolkning om afgiftsbetalingen i den situation, bl.a. om muligheden for at anvende referenceværk. Det rigtigste er imidlertid at lovfæste denne situation - som reelt er udtryk for en begunstigende fortolkning i forhold til værkerne.

Med hensyn til placeringen af kraftvarmefordelen i afgiftsmæssig henseende er der ikke noget ønske om med dette lovforslag at ændre på den praksis, som er fastlagt fra afgiftsmyndighedernes side på grundlag af den gældende lovgivning og som senest er blevet beskrevet i cirkulæret fra 1998. Skatteministeriet er i den forbindelse bekendt med, at der i øjeblikket verserer en klagesag for Landsskatteretten om forhøjelse af afgifterne som følge af kontrolaktionen. Som nævnt er der ikke noget ønske om at ændre på den allerede gældende praksis om den afgiftsmæssige behandling af kraftvarmefordelen. Skatteministeriet vil derfor også acceptere, at en endelig dom, som underkender Skatteministeriets synspunkt om kraftvarmefordelens placering i afgiftsmæssig henseende, medfører en forpligtigelse for afgiftsmyndighederne til at genoptage og ændre andre afgiftsansættelser, svarende til den ansættelse, hvor myndighederne blev underkendt.

Gennemgang af lovforslagets bestemmelser

Hovedbestemmelsen er:

»Som indregnet i elektricitetsprisen efter 2. pkt. anses den del af de afgiftspligtige varer, der skal indregnes i elektricitetsprisen efter den kontrakt mellem kraftvarmeverket og varmeaftageren, der var gældende 1. juli 1998, og som var godkendt af Elprisud-

valget, såfremt mere end 25 pct. af kraftvarmeverkets produktion af elektricitet til indenlandsk anvendelse afsættes til ikke-omkostningsbestemte priser.«

Denne bestemmelse angiver, at når »indregnet i elektricitetsprisen« på grund af elliberaliseringen ikke længere har mening - når mere end 25 pct. af den elektricitet, der afsættes i Danmark, afsættes til markedspriser - skal værket anvende den kontrakt værket havde den 1. juli 1998 ved opgørelsen af hvilken del af forbruget af de afgiftspligtige varer, der anses for indregnet i elektricitetsprisen. Det antages, at 12-13 værker (af de 17 værker i bilaget) vil være omfattet af denne bestemmelse.

For de fleste værker vil de kontrakter, der var gældende den 1. juli 1998 have været gældende igennem en årrække, og således også i den periode, hvor der reelt har været omkostningsbestemte priser.

Datoen den 1. juli 1998 er valgt ud fra det hensyn, at der på dette tidspunkt har været modstående interesser mellem elektricitets- og varmesiden. Disse modstående interesser har bl.a. kunne sikre en rimelig fordeling af omkostningerne til produktionen af hhv. elektricitet og varme, herunder også fordelingen af brændslerne. Samtidig har fordelingen været overvåget af Elprisudvalget.

Dermed er de principper, der ligger til grund for disse kontrakter, anvendelige i afgiftslovgivningen.

Der vil dog stadig være enkelte værker, der falder uden for denne generelle hovedbestemmelse. Det foreslås derfor at supplere bestemmelsen, så også de resterende 4-5 værker bliver omfattet af forslaget.

For nogle værker, hvor der ikke længere afsættes til omkostningsbestemte priser vil det gælde, at de ikke havde en godkendt kontrakt den 1. juli 1998. Der kan her bl.a. være tale om værker, der ikke var sat i kraft den 1. juli 1998 eller værker, der har afregnet betalingen af elektricitet og varme på en anden måde end den, der sædvanligvis har været gældende.

Værker, der ikke har en godkendt kontrakt pr. 1. juli 1998 skal i stedet anvende de varmeverkningsgrader, der angives i bestemmelsen:

»For nedenfor nævnte kraftvarmeverker gælder dog følgende:

- 1) *For kraftvarmeverker omfattet af 3. pkt., der ikke den 1. juli 1998 havde en godkendt kontrakt, beregnes den del af de afgiftspligtige varer, der anses for indregnet i elektricitetsprisen, ved fra 1 at trække forholdet mellem på den ene side periodens samlede varmeløseleverance ab værk tillagt eget forbrug af varme og divideret med 1,19 og på den anden side det totale energiindhold i de i perioden indfyrede brændsler.*